

Uskrsna zrnca 2014.

Uskrsni broj Christ in der Gegenwart (66, 16/2014, 169-176) donosi nekoliko vrlo vrijednih i zanimljivih priloga:

Komentar pod naslovom Das Neue – aus Stille (Novo – iz šutnje). Živimo u vremenu stalne komunikacije koja vlada svijetom. A kad se stalno, “melje”, govori, diskutira, stalno masovno publiciraju nove knjige i časopisi, nema mjesta za promišljanje i misaonu probavu ideja. Velike su ideje nastale u povučenosti i razmišljanju s onu stranu svagdašnje užurbanosti i hektike. S obzirom na kršćansku teologiju i vjeru autor zaključuje: “I u povijesti vjere, povijesti kršćanstva, istinski novo i uzbudljivo nastalo je iz snage šutnje, tišine, molitve. Teološka znanost kao i ostale znanosti trpi zbog ‘pogona’ govoriti, vidjeti i biti viđen. Za Crkvu se zahtijeva trajni dijalog. I on rijetko donosi novo nego samo ponavlja i multiplicira što se već toliko puta čulo i reklo. Događaj Uskrsa, poruka o uskrsnuću Isusa Krista, nastala je iz grobne tišine “Velike Subote”, u noći, u šutnji Božje tame... Nije aktivizam učenike učinio budnim za novo nego meditativnost, razmišljanje...

Manfred Scheuer (biskup u Innsbrucku), **Auf Tod und Leben (Na smrt i život)**, razmišljanje o blagdanu Uskrsnuća, zanimljivo i suvremeno napisano, poruka o Bogu prijatelju života (Mudr 11,26) i Bogu koji može oživjeti mrtve, o Uskrsnuću kao egzemplarnom događaju vjere s naglaskom na današnji aktualni društveni kontekst ugroženosti života.

Thomas Söding, Der schwierige Judas (Poteškoće s Judom). Vrlo informativno i stručno promišljanje o tome kako Evanđelja tretiraju Judinu izdaju. Autor kao polazište uzima 2006. objavljen apokrifni spis “Judino Evanđelje” i neke komentare katoličkih teologa i pojedinih religiologa da bi pojasnio teološku vrijednost spomenutog apokrifa, porijeklo Judina nadimka (Iškarijotski), moguće motive izdaje, ulogu samog čina Judine izdaje svoga učitelja u planu Božjeg spasenja i njegovu težinu, zatim pitanje: Je li Bogu bila potrebna Judina izdaja? te pitanje: Je li Juda spašen? Spominje važna djela za bolje poznavanje uloge Jude (H.-J. Klauk, Judas – ein Jünger des Herrn, Freiburg 1987; Martin Meisner, Judas – einer von uns, Leipzig 2004). Autor zaključuje mišlju o “sretnom grijehu” i “nužnoj krivici” Adamovoj (Exultet), jer Bog čini iz nevolje krjepost, iz smrti život. Zbog toga ne postaje Juda sretnim čovjekom. On je u svojoj krivici duboko nesretan. “Toliko je daleko otišao u svojoj zabludi da ga samo jedan može tražiti i naći: Isus, prijatelj kojega je izdao.”

Gothard Fuchs, Nach dem Tod (Nakon smrti). Autor donosi kratki prikaz knjige poznatog njemačkog bibličara (Hans Kessler, Was kommt nach dem Tod? Über Nahtod-Erfahrungen, Seele, Wiedergeburt, Auferstehung und ewiges Leben, Butzon&Bercker, Kevelaer 2014). Za dušu veli da je “trajni kontinuum u čovjeku kome nakon smrti još nešto pridolazi”. Jedna od ključnih misli: Ono što se kršćanski događa u smrti i nakon smrti jest “prijelaz i ulaz u radikalnu drugu Božju dimenziju, koja je temelj svega i svuda je skrovito prisutna.”